

нѣмать цѣна когато онзи който прави благодѣя-
ніе е богатъ; милостыята е лесна за богатѣтъ
Ако бѣхъ азъ на тѣхно мѣсто а тѣ на мое, тѣ
щѣхъ да ма мразятъ както гы мразѣх и
азъ Никой не обыча господаритѣ си! . .
. . Не е ли ужасно това което вы казвамъ? Раз-
бирамъ, господине, и осѣщамъ че ся опроста-
вамъ разумявамъ окаяньството си и ся сра-
мувамъ но ето слѣдувамъ! Тежко ми, го-
сподине! Днесъ ще мя прѣзрите повече отъ
другъ пѣтъ Вы когото щѣхъ да обычамъ
толкозь много ако пріемяхте това; вы щѣхте да
ми отдадете това което съмъ изгубила: и надеж-
да и спокойствіе, и добротѣ, и почитаніе къмъ
себе си! Дошелъ бѣ часъ въ който азъ
вѣрвахъ че съмъ избавена и пръвъ пѣтъ
тогазь ми дойде идея на благополучіе, на бѣду-
щность, на честолюбіе Горкана си азъ!
. . . рече и като мя улови за двѣтъ ми рѣцѣ,
тури на тѣхъ главѣтъ си плувняла между дѣл-
гѣтъ и расплетенъ косъ, та плачеше като полудѣла.

— Любезна моя, господже, рекохъ, повече
отъ всякого другыго разбирамъ горестѣтъ и не-
пріятностьѣтъ на положеніето ви; но искамъ во-
лѣхъ да вы кажѣхъ че вы ѣхъ умножавате много по-
вече, като имате таквызь чувства каквито ми ся
истѣлкувахте. Вѣрвайте мя че всичко това си
нѣма никакъ мѣстото, и ако послѣдовате това ще
станете достойни за жестокостьѣтъ на честѣтъ.